

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de
Heiligen der laatste dagen.

(Opgericht in 1896.)

Leef elk oogenblik zóó, dat de Geest van God u kan begeleiden.

Pres. TAFT BENSON.

No. 16

15 Augustus 1913.

18e Jaargang.

GEESTELIJKE GEZONDHEID.

door Richard B. West,
secr. der Ned. Belg. Zending. 1)

Geestelijke gezondheid bedoelt „die volkomene toestand van harmonie, bestaande binnen in de ziel, die haar — de ziel — in staat stelt om op eene behoorlijke wijze hare functiën te vervullen: lief te hebben, lankmoedig te zijn, adeldom des gemoeds ten toon te spreiden, goed te wezen, zachtzinnig en verdraagzaam; en om geloof te hebben, vrede en vreugde.”

De factoren, die eenen invloed hebben op de lichamelijke gezondheid zijn over het algemeen meestal eveneens den maatstaf van het geestelijke welzijn. Toch echter verschilt de geestelijke gezondheid in een opzicht geheel en al van de lichamelijke. Het kan mogelijk wezen om hier op aarde een volkomen toestand van lichamenlijk welzijn te verkrijgen, maar aan het geestelijk welvaren bestaat een dergelijk einde niet, want het is mogelijk voor ons om door alle de tijdperken te gaan der eeuwigheid, en toch nog steeds onze bekwaamheid om goed te doen, alsmede de kennis ervan, vermeerderen. Door van tijd tot tijd aan deze macht en kennis toe te doen, ontwikkelen zich voortdurend nieuwe gezichtsvelden voor ons geestelijk waarnemingsvermogen. Door de beoefening van deze macht komt het geestelijke gedeelte van den mensch in nauwere aanraking met de hem omringende natuurlijke krachten. Dat geeft een wijdere blik, en onderscheidt de zelfzuchtige en hem die zichzelf als het middelpunt van alles beschouwt, van hem die van altruïstischen aanleg is, en wiens hart zich uit in medegevoelen met de strijdende menschheid.

De taak, die ik thans ga ondernemen dient aan te toonen,

1) Dit referaat, dat wij om de belangrijkheid van deszelfs inhoud gaarne eene plaats inruimen, is uitgesproken geworden door den schrijver op de priestervergaderingen, laatstleden ter gelegenheid der algemeene conferentie, te Rotterdam gehouden.

hoe wij sterker en gezonder kunnen worden in geestelijke dingen. In andere woorden, hoe wij ons zelve in harmonie kunnen brengen met den Geest van God, wat de geest is van intelligentie en van waarheid.

De toebereiding van ons zelve om de invloeden en de vreugden te ontvangen van dezen Geest, kan worden vergeleken bij de draadlooze telegrafie, of wel bij een muziekinstrument. Het verzenden van eene draadlooze boodschap wordt volvoerd door eene reeks van electriche schokken van de een of andere plaats in de atmosfeer der aarde. De ethergolven, door deze schokken veroorzaakt, gaan in alle richtingen, en door elke ruimte. Op elke plaats op de oppervlakte der aarde, alwaar een instrument is, in harmonie gestemd met deze golven, zal de schok worden ontvangen en geregistreerd. Dit bedoelt, dat op eene zekere plaats een instrument golven in de ether veroorzaakt, van bepaalden graad van snelheid, en dat, waar ergens anders, eene machine tot uitlegging van dezelve wordt gevonden; — de machine gestemd zijnde om de golven van die bijzondere snelheid op te vangen. Bij deze wijze van het verzenden van eene boodschap hangt elk ding af van het ontvangende instrument. Als een zekere noot wordt voortgebracht door eene viool, in eene kamer waar eene piano staat, kan iemand soms duidelijk de piano dezelfde noot hooren uiten. Aldaar is dan op zijn minst één snaar in harmonie gestemd met de noot door de viool aangegeven, hoewel al de anderen blijven zwijgen. Dit is een algemeen wetenschappelijk beginsel.

De geest des menschen is niet minder een wondervol instrument dan eenig ander aan de wetenschap bekend, want hij, — de geest — neemt de openbaringen der natuur in zich op, en zet die in zoodanige uitdrukkingen om, dat wij ze kunnen verstaan. Zooals namelijk het geval was met het ontvangende instrument, zoo is het met den geest des menschen. De toon, of de stemming moet waar zijn. Zoo wij de indrukken, van God voortkomende, zullen ontvangen, dan dienen wij met Hem in harmonie gestemd te zijn. Zijn wij daarentegen met de indrukken van het booze in harmonie gestemd, dan zullen de door God verwekte indrukken weinig invloed op ons hebben. Het is onze plicht om ons te stemmen in overeenstemming met het beste wat in de natuur te vinden is, en doen wij zoo, dan zullen de indrukken van het goede voortdurend tot ons komen, en wij zullen toenemen in kennis en in geestelijke macht.

De voorwaarden van geestelijk welzijn zijn: voedsel, oefening, reiniging, en omgeving. Om den geest gezond te houden, dient zij gevoed te worden, geoefend en getraind, gereinigd, en moet zij in eene gepaste omgeving worden geplaatst.

Voedsel. Het verkrijgen van kennis is voedsel voor de

opbouwning van het geestelijk lichaam. Kennis kan worden verkregen door te lezen, alsmede door persoonlijke ondervinding in zooverre als het gelezene of het ondervondene van zoodanigen aard is, dat het mede kan helpen om den mensch in nadere gemeenschap te brengen met den Geest van God.

David Starr Jórdan vertelt het volgende verhaal van een predikant en een zwerveling: „Door toeval ontmoet'ten zij elkander in eene straat, en op ongezochte wijze werden zij tezamen gebracht. De jonge student in de godgeleerdheid, zoo juist van de hoogeschool gekomen, met zwart gekleede jas, en helder schoone halsdoek, scheen den zwerveling zóó rein, zóó schoon, zóó onschuldig, dat plotseling zijne ziel in opstand kwam tegen zijn leven van het verleden, tegen zijne ordinaire omgevingen, en zijn donkere toekomst. De invloed van het onbesmette voorbeeld gaf hem eene sterkte om weerstand te bieden. Voor een oogenblik althans wierp hij de ketenen af, die jaren van zwakheid op hem hadden bevestigd. De predikant aan de andere hand, werd door de zonde bekoord. Het voorkomen van den zwerveling' scheen hem de uitbeelding te zijn van de werkelijkheden des levens, de tegenstelling van zijn leven van ledige woorden en droge verhandelingen. Al de verlangens van zijne onderdrukte impulsies naar het vreemde en buitengewone riepen om de vrijheid van den vagebond. Hij watertande naar de ongesmaakte geneugten van het leven. Deze onbekende vreugden schenen hem de eenigen die bestonden. Nimmer nog had hij de verleiding gekend, en dezelve daarom ook nimmer weerstand kunnen bieden. Toen de twee elkander de volgende maal ontmoeten hadden ze van plaats verwisseld. Van den trottoirbandpreekstoel sprak de vagebond tot zijne medegenooten in woorden die tot in de ziel doordrongen, omreden ze uit de volheid der ondervinding voortkwamen. Voortgaande met zijne toespraak, kwam de ander daar, van kleeren haast ontdaan, onvast van stap, zijne taal van zijnen ondergang blijk gevende. De genoegens der zonde waren een tijdlang de zijne geweest, en..... een politieagent bracht hem op. Nu zou hij ledigen tijd in overvloed hebben om de bitterheden te overdenken van de verleiding die hij geen weerstand had geboden.”

Dit nu mag niet eene ware geschiedenis zijn, zij kan echter dienen om het punt toe te lichten, dat het verkrijgen namelijk van kennis, zoo wanneer op gepaste wijze aangewend, dienen kan als een middel tot opbouwning van het geestelijk lichaam van den mensch, of, wanneer er op tegenovergestelde wijze gebruik van wordt gemaakt, het een middel kan worden tot verwoesting van het geestelijk gebouw. Evenals voedsel, wanneer onoordeelkundig toebereid en gekookt, de werkende krachten zal verstoren van het vleeschelijke organisme.

De armen te bezoeken, en de belangstelling in hun aan

te toonen door een vriendelijk woord, of door blijmoedige opbouwning, is beiden, voedsel en drank voor het geestelijk welzijn. „De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: weezen en weduwen te bezoeken in hunne verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.” (Jac. 1 : 27). Aangezien dit een is der plichten, niet alleen van de zendelingen, maar eveneens van de Heiligen der Laatste Dagen, daar dient het gedaan te worden niet in den geest van plichtsopvatting, maar in den geest van liefde. „Dit is Mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijkewijs Ik u liefgehad heb.” (Joh. 15 : 12—17.) Dit gebod, door den Zaligmaker gegeven, bedoelt dat wij het goede voor onze medemenschen zouden zoeken, hen in hunne moeilijkheden zouden bijstaan, hen leerende en onderwijzende in de beginselen van het Evangelie, aldus hen helpende om het kwaad te overkomen.

(Wordt vervolgd.)

DE VORST DES VREDES.

(Vervolg van blz. 232.) 1)

Alleen zij, die gelooven, beproeven het schijnbaar onmogelijke, en bewijzen door hunne pogingen, dat één met God, duizend, en twee met Hem, tienduizend kunnen doen vluchten. Ik kan mij levendig voorstellen dat de eerste Christenen die der arena werden binnengebracht om tot spektakelstuk te dienen voor hen die dierlijker waren dan de beesten, door hunne twijfelende metgezellen werden aangeraden om hunne levens niet te wagen. Nederknielende echter in het midden van het schouwtooneel, baden en zongen zij, totdat ze ver-slonden werden. Hoe hulpeloos schenen zij, en aangeduid naar elke menschelijke maatstaf, hoe hopeloos was hunne zaak! En toch, binnen enkele tientallen van jaren bewees zich de macht, die zij inriepen, machtiger te zijn dan de legerscharen des keizers, en het geloof waarin zij stierven, triomfeerde over heel het land. Er wordt gezegd, dat zij, die hun lijden bespott'en, bij hunnen terugkeer zichzelf afvroegen: „wat toch is het, dat het hart van de menschen zóó in beslag kan nemen, dat ze sterven kunnen gelijk dezen?” In hunnen dood waren zij grooter veroveraars dan dat ze geweest konden zijn als zij hun leven door de verloochening van hun geloof hadden gekocht.

Wat zou het lot van de kerk zijn geweest zoo de eerste Christenen slechts zoo weinig geloof hadden gehad als velen

¹⁾ Aangezien wij de ruimte voor het hoofdartikel voor een ander doel hadden te gebruiken, en de rest van dit artikel slechts maar zeer kort was, hebben wij goedgevonden dit op een ander plaatsje onder dak te brengen.

van onze Christenen thans hebben? En, aan de andere hand, zoo de Christenen van vandaag het geloof der martelaren hadden, hoe kort zou het alsdan duren al eer de vervulling der profetie daar was, dat namelijk elke knie zich buigen zou, en elke tong zou belijden?

Ons geloof dient sterker te zijn dan dat van hen die tweeduizend jaren geleden leefden, want wij zien ons geloof zich uitbreiden, en voor de wijsbegeerte en de belijdenissen van het aloude Oosten in de plaats treden.

Als de Christen ouder wordt, stelt hij meer en meer de volkomenheid op prijs, waarmede Christus de verlangens der ziel bevredigt, en dankbaar voor de vreugden en de sterkte door hem verkregen, herhaalt hij de woorden van den grooten wijsgeer Sir William Jones:

„Voor het mystieke altaar, hemelsche waarheid,
Kniel ik in mijne manbaarheid, zooals ik knielde in mijne jeugd.
Laat mij dus knielen, totdat deze onwetende vorm vervalst,
En des levens laatste schaduw door Uwe stralen worde verlicht.”

VOLGT MIJ NA.

IX.

De goddelijke eigenschappen door den Heiland bezeten, welke door Zijne volgelingen dienen gekweekt te worden, kunnen oneindig worden uitgebreid. Hij was het volmaakte type in alles. Alhoewel er slechts heel weinig over Zijne lichamelijke hoedanigheden in den Bijbel te vinden is, toch van een wenk hier en een woord daar, kunnen wij met redelijke zekerheid het gevolg trekken, dat Zijn geest in een sterk en gezond lichaam getabernakeld was, en dit lichaam werd altijd volkomen beheerscht door Zijnen geest, en eveneens was het het werktuig van Zijne ziel. B.v. het jagen van de wisselaars uit den tempel liet zien, dat Hij niet alleen met de zachtere eigenschappen en deugden begaafd was, maar alzoo dat Hij de strengere hoedanigheden bezat, welke wij in sterke mannelijkheid bewonderen. De lezer echter zal aan zijne gedachten overgelaten worden om deze wenken te volgen, omdat deze reeks niet toelaat over de bijzonderheden daarvan te schrijven.

Er is ook een andere zijde van Zijn karakter, waarop wij alleen kunnen doelen, n.l. Zijne verstandelijke vermogens. Ons blijkt, dat Zijne zintuigen goed ontwikkeld waren, en door Zijne kracht om alles waar te nemen verzamelde en gebruikte Hij eene menigte feiten, welke Hem als de grootste van alle leeraars kenmerkten, en de schoone doch eenvoudige natuurlijke waarheden die Hij leerde, zijn door de na-

volgende geslachten heen gegeven tot op heden toe, om de diepere en verborgen waarheden te verduidelijken, welke betrekking op 'den geest hebben, en welke voor het sterfelijke oog niet waarneembaar zijn.

Deze twee beschouwingen van Zijn leven voorbijgaande, laat ons dan deze reeks artikelen tot een einde brengen door de aandacht te vestigen op het feit, dat Hij eene getuigenis van de waarheid bezat. Hij wist voor zichzelf, dat Zijne leer waar was, en deze wetenschap verleende aan Zijne leerlingen de kracht van Eén, die met macht en autoriteit sprak, en niet als de schriftgeleerden en farizeërs.

Bovendien leerde Hij, dat anderen voor zichzelf kunnen weten van Zijne leer. Herinnert u de geschiedenis van Zijn bijwonen van het feest der loofhuttentzetting te Jeruzalem gehouden. Daar onderwees Hij het volk, en zij verwonderden zich, zeggende: „Hoe weet Deze de Schriften, daar Hij ze niet geleerd heeft?” Ten antwoord op hunne vraag zeide Jezus: „Mijne leer is de Mijne niet, maar Desgenen, Die Mij gezonden heeft. Zoo iemand wil Deszelfs wil doen, zoo zal hij van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelven spreek.”

Om te bekennen of te weten is het voorrecht van den waren volgeling van den Meester, en de sleutel is ook gegeven waardoor, of op welke wijze deze kennis gegeven wordt. Zij wordt verkregen door Zijn wil te doen. Zij komt als het gevolg van het in practijk brengen van de beginselen van het Evangelie, en van het smaken van de vruchten ervan, zoodat wij door persoonlijke ondervinding kunnen weten, dat zij heerlijk en zoet zijn. Is dit niet de wijze waardoor alle kennis tot ons komt? Iemand kan van een menigte van dingen weten door van dezelve eene studie gemaakt te hebben, maar hij kan die dingen alleen *bekennen* of *weten*, welke hij voor zichzelf ondervonden heeft.

Laat ons een zeer gewoon voorbeeld aanhalen uit het dagelijksche leven. Een knap en verstandig kind wordt door zijne moeder verteld, dat men een lekker drankje kan maken door een grooten, sappigen citroen te nemen, en de dunne, gele schil eraf te nemen, en daarna de dikke, witte schil, welke onder de gele is, af te snijden. Dan moet de gele schil in het sap geraspt worden, en daarna door eene zeef worden geperst. Lost ruim een ons suiker in het sap op. Van het mengsel neemt men een eetlepel voor elk glas water. Nu heeft het kind volkomen geloof in alles wat de moeder verteld heeft, en de aanwijzingen van de moeder met aandacht gevolgd hebbende, *weet het van* hetgeen zijn moeder verteld heeft, maar wanneer het doet hetgeen hem gezegd is, kan het voor zichzelf de gevolgen ondervinden, en zoodoende kan het eene wetenschap van die dingen ontvangen. Hierna

kunnen al de redeneeringen en drogredenen ter wereld zijne wetenschap niet veranderen.

In zekeren zin des woords is het evenzoo met het Evangelie. Jezus heeft aan de wereld Zijn Evangelie gegeven. De menschen van de wereld, die hiervan gehoord hebben en in Hem gelooven, weten *van* Zijne leeringen. Zij weten dat het eerste beginsel van het plan der zaligheid, geloof in God is. Het tweede beginsel is iets wat bekeering genoemd is, en nadien komt de doop door onderdompeling, waardoor vergeving der zonden verkregen wordt, en hierna door het opleggen der handen van gezaghebbende dienstknechten des Heeren, wordt de Heilige Geest gegeven. Deze leidt in al de waarheid; Hij maakt den mensch geestelijke dingen gewaar; Hij ontwikkelt de gave van liefde; Hij spoort aan tot eeuwigen vooruitgang, enz. *Van* deze dingen kan iemand, die eene studie hiervan maakt, weten, maar om die dingen *zelve* te *weten* — om eene brandende getuigenis van dezelve te bezitten, moet de bezitter van deze getuigenis deze dingen ondervonden hebben, en ze eenmaal ondervonden hebbende, kan hij eene getuigenis ervan bekomen, hij kan voor zichzelf *weten*, en drogrede noch logica kunnen de waarheid veranderen.

B.v. kan het worden bewezen dat de doop noodig is? Door redeneering, neen, maar door geloof en ondervinding wel. Ieder mensch, die met een oprecht hart en in geloof dit gebod van Jezus gehoorzaamd heeft, met het doel om God te dienen, is een levende getuige van de echtheid van dit beginsel. Diegenen, die op deze wijze den waren doop ondergaan hebben, hebben de vruchten van den doop ondervonden. Zij hebben Zijnen wil gedaan, en daarom *weten* zij dat de leer uit God is. Zij kunnen met zekerheid hierover spreken, en zij hebben de verzekering dat iedereen, die dit beginsel op de proef stelt, evenals zij, eene getuigenis ervan zullen ontvangen. En evenals het met den doop is, is het tevens met de andere beginselen van het Evangelie.

Maar boven dit alles, hebben wij de getuigenis van den Heiligen Geest, welke getuigenis geeft van den Vader en den Zoon. Dat menschen den Heiligen Geest ontvangen, is bewezen door de geschiedenis van de oude, zoowel als van de nieuwere Kerk van Christus. De stemmen van duizenden en nogmaals duizenden hebben zich verheft om deze waarheid te verklaren, en verder de gaven van dezen Geest worden op de menschen bevestigd, en deze hebben eene zekerheid van de waarachtigheid van het Evangelie, en het feit, dat God leeft en dat Jezus de Christus is.

De getuigenis van iemand met betrekking tot de waarheid is versterkt naar die mate, dat hij de beginselen ervan leert en in praktijk brengt. Geleid zijnde door den Geest,

wordt hij de diepte en breedte van de leeringen gewaar, en aan alle kanten bemerkt hij nieuwe deuren van gelegenheid voor hem geopend. Het Evangelie in practijk brengende, maakt Hij het, als het ware, een deel van zichzelf, en wordt de persoonlijking van de beginselen ervan, en hij maakt eene nadere kennis met zijnen grooten Leeraar. Hij gaat van geloof tot geloof, en van wetenschap tot wetenschap, altijd strevende het hooge ideaal te bereiken, hetwelk de Meester bereikte — volmaaktheid.

Om eene gelijkenis te gebruiken, hij is gelijk iemand, die geroepen is om eene zending in een vreemd land te volbrengen. De geroepene, geloof hebbende in het gezag dat hem geroepen heeft, keert zich af van alles wat voor dien tijd hem lief en dierbaar was, en gaat naar het land, waar hij geroepen werd. Daar moet hij zich op de hoogte stellen van vreemde gewoonten en wellicht eene vreemde taal. Eerst is de taal voor hem bijna onverstaanbaar, maar door goede aandacht te geven, begint hij een enkel woord te begrijpen, daarna wordt het duidelijker en nog duidelijker, en eindelijk kan hij alles verstaan, en in practijk brengen. Zoo is het in de wereld. In het Evangelie stuurt God Zijne knechten uit om de menschen te roepen om de wereld te verlaten, en Hem te komen dienen. Diegenen, die in de woorden van deze knechten gelooven, laten die dingen blijven, welke hun lief en dierbaar zijn, om het koninkrijk Gods binnen te kunnen gaan; of met andere woorden, zij bekeeren zich van het leven dat zij hebben geleid, om een leven te leiden, wat overeen komt met hunne nieuwe roeping. Zij treden het nieuwe rijk binnen, of m. a. w. zij worden gedoopt, want de doop is de poort. Gedoopt zijnde, en een Leeraar ontvangen hebbende, d. w. z. den Heiligen Geest door het opleggen der handen, — zoeken zij door dezen Leeraar geleid te worden. Eerst, wellicht, kunnen zij Hem niet ten volle verstaan, maar later beginnen Zijne mededeelingen duidelijker voor hen te worden, en na nadere kennis met Hem gemaakt te hebben, door de lessen in practijk te brengen, die Hij geleerd heeft, kunnen zij eindelijk alles verstaan wat Hij tot hen spreekt.

Hij geeft getuigenis van den Vader en den Zoon, van Hunne eigenschappen en Hunne doeleinden, en Hij stelt den mensch in staat om van deze dingen te kunnen getuigen, met zekerheid de woorden gebruikende — *ik weet*.

Hebt acht dat gij uwe aalmoes niet doet voor de menschen, om van hen gezien te worden; anders zoo hebt gij geen loon bij uwen Vader, die in de hemelen is. Wanneer gij dan aalmoes doet, zoo laat voor u niet trompetten, gelijk de geveinsden in de synagoge en op de straten doen, opdat zij van de menschen geëerd mogen worden. JEZUS.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie :
T. C. HAIR.

Assistent :
B. TIEMERSMA

BIJ HET ONTSLAG VAN PRESIDENT EARDLEY.

Zoals door onze lezers zal worden opgemerkt, tevens in verband met het redactie-artikel van ons vorig nummer, draagt deze Ster eenen anderen redactie-naam.

Wij benutten dan ook deze gelegenheid om een kort artikeltje te schrijven ter eere van onzen ex-president, die, na bijna een-en-twintig maanden in ons midden te hebben vertoefd, thans eervol van zijne zending alhier is ontslagen.

Pres. Eardley kwam met zijne vrouw en twee dochtertjes te Rotterdam aan op 6 Nov. 1911, en werd direct aangesteld om Pres. Thatcher in het werk als zendings-president op te volgen. Heel den tijd door van zijne zending is Ouderling Eardley in deze functie werkzaam geweest, totdat hem thans zijn ontslag is verleend door Pres. Taft Benson, waarnemend leider van de Europeesche zending.

Tot zoover het officieele gedeelte van Pres. Eardley's ontslag.

Voegen we er thans enkele woorden aan toe ter eere van onzen geliefden leider, die, bekennen wij het maar, wijslechts zeer noode zien vertrekken. Waren de omstandigheden gewoon gebleven, zonder twijfel hadden we dan het voorrecht mogen genieten hem nog enkele maanden in ons midden te houden. De ziekte echter van zijne echtgenoote, die zich in den laatsten tijd min of meer ernstig deed aanzien, noodzaakte hem om eerder te gaan dan den tijd die gewoonlijk door de Amerikaansche zendelingen in ons midden wordt doorgebracht.

Wij gelooven niet te veel te zeggen, wanneer wij Pres. Eardley de rechte man op de rechte plaats noemen. Werkzaam in den hoogsten zin des woordt, was br. Eardley altoos en overal op zijn post, en noodzaakte hem ook meermalen de gezondheidstoestand van zijne vrouw, om zijn werk meer binnenhuis te zoeken dan hem somwijlen lief was, altijd was hij bezig om de aan hem toevertrouwde zaken met geheel zijn hart en verstand te besturen. We zullen geen overzicht meer geven van wat onder zijne bekwame leiding tot stand is gebracht; het artikel door hem zelven geschreven in ons vorig nummer, heeft reeds een en ander doen zien van den bloei die het zendingswerk hier in Nederland onder zijn bestuur heeft weten te verkrijgen.

Ook ons tijdschrift verliest inderdaad aan de bekwame medewerking van Pres. Eardley, een heelen steun. Hij toch was niet alleen in naam redacteur van ons blad, maar ook in werkelijkheid nam hij altoos een werkzaam aandeel aan het samenstellen der stof door ons uitgegeven. Vele artikelen in de bladzijden ervan opgenomen, waren van zijne hand. Het is in den laatsten tijd niet anders dan bij uitzondering onze gewoonte geweest om de artikelen die door onze vaste medewerkers waren geschreven, te onderteekenen, maar menigmaal hebben wij in ons tijdschrift een origineel stuk gehad geschreven door hem. De prachtige serie „Volg mij na”, waarvan we in dit nummer het laatste artikel geven, was eveneens van zijne hand. Zoo schreef hij onder anderen als hoofdartikel het doorwrochte stuk over Kerkorganisatie, om van vele anderen niet te spreken. Eveneens was het op zijne aanwijzing, dat we vorig jaar een paar boeiende vervolgv verhalen hebben gegeven, waarover ons van vele zijden groote ingenomenheid is betuigd geworden. Tevens was menige keeren het artikel voorkomende op bladzijde 9, van zijne hand, alwaar steeds den heiligen raad en opbouwning werd gegeven, alsmede heel vaak uitlegging aangaande punten des geloofs.

Persoonlijk hebben wij Pres. Eardley leeren kennen als een vriend die altoos bereid was raad te geven waar het van hem werd gevraagd, en waar het in zijne macht stond zoo te doen. Niet alleen hebben wij hem leeren hoogachten en eeren, maar inderdaad hadden wij hem lief, en gevoelden wij alsof een deel van onzen arbeid met hem medeging. Vooral ook was dit het geval met het belangrijke werk wat wij op dit oogenblik onder handen hebben. We bedoelen namelijk de vertaling en uitgave van de „Artikelen des Geloofs” van Dr. James E. Talmage. In het laatste gedeelte van het vorig jaar rijpte het plan om dit omvangrijke werk in het Hollandsch over te zetten, en in 't licht te geven, en het was ook hier Pres. Eardley, die werkzaam en ijverig als altoos, met overgrooten ondernemingsgeest, den eersten stoot er aan wist te geven. Te meer valt zijn zoo spoedig ontslag te betreuren, omdat hem thans niet meer de gelegenheid is geschonken getuige ervan te zijn, dat de laatste hand aan dit belangrijke werk wordt gelegd. Gaarne nog had hij dit tijdstip, wat wij met enkele maanden voorzien, afgewacht, maar de omstandigheden leidden daar niet toe.

Intusschen wenschen wij van ganscher harte Ouderling Eardley met zijn gezin, wat hier in Holland nog met de geboorte van 'n dochtertje is vermeerderd, des Heeren allerbesten zegen toe. Moge 't hem vergund zijn voort te gaan met denzelfden geest van ijverige vurigheid en bezieling, die hij hier zoo goed wist te leggen in elk werk wat door hem onderhanden werd genomen, ter opbouwning en ondersteuning van het

groote werk der laatste dagen, onverschillig waar hem eene plaats mag worden gegeven; en hij, alsmede zijn huisgezin kan verzekerd zijn, dat eene groote plaats door elkeen in hunne harten is ingeruimd aan de nagedachtenis aan hem, en mochten ooit zijne schreden zich nogmaals richten naar de lage stranden van ons kleine land, hij kan verzekerd zijn alhier vrienden te zullen vinden, die hem gaarne opnieuw als hunnen president zouden willen erkennen, en het zich een voorrecht zouden achten met hem samen te mogen werken in den dienst des Heeren.

De Assistent-Redacteur: B. TIEMERSMA.

BRIEVEN UIT ZOUTMEERSTAD.

Zondag 29 Juni was de dag van de Jaarlijksche Hollanders-Conferentie te Ogden. Was aan dien datum een regenweek vooraf gegaan, zooals in de geschiedenis van ons bergoord slechts weinige zijn aan te wijzen, de conferentie-dag was een ideaal-mooie. En de Conferentie-zelf was niet minder aangenaam. Een groote opkomst in al de vergaderingen, een waardig aantal ex-zendingen, aanmoedigende toespraken, streelende muziek; blijde vriendengezichten — dat alles was eene bezieling.

Het is niet ons doel, hier van stukje tot beetje een verslag van het voorgevallene te geven. De namen der sprekers zullen de Ster-lezers evenwel allicht interessant vinden: Herman Bell, Hite, Willemsen, Lucas Roghaar, Summerill, S. F. Taylor, Volker Jr., Zuster Penrose, President C. W. Penrose (Frank I. Kooyman, tolk), Evert Neuteboom, Henry Noorda, Peterson, Kooyman, Openshaw, Albert Bell, Herman B. Denkers.

Al de bijeenkomsten werden in het gebouw der Weber Academie gehouden, en Ouderlingen Le Grand Richards en Gosse Slot (President en Vice-President van de Nederlandse Zendingen-vereeniging) hadden beurtelings de leiding. President Penrose sprak met waardeering over Holland, meermalen door hem bezocht. Wijzende op de vrij algemeene Bijbelkennis der Hollanders, legde hij klem op het paren van daden aan kennis van Gods Woord — oud en hedendaagsch —, wat op zal voeren tot de hoogste heerlijkheid in de eeuwige werelden.

Jammer dat zulke gebeurtenissen maar eens per jaar plaats hebben! Een kleine tegemoetkoming is misschien de jaarlijksche gezellige samenkomst te Lagoon, een uitspanningsplaats tusschen Salt-Lake-City en Ogden-City gelegen. Draagt die bijeenkomst uiteraard geen godsdienstig karakter, zij brengt oude vrienden samen en geeft gelegenheid tot het knopen van nieuwe vriendschapsbanden. Daarom wordt nu weer met verlangen uitgezien naar den zesden Augustus, den Lagoon-dag van dezen zomer!

VERSLAG DER ANTWERPSCHE CONFERENTIE.

De eerste conferentie van deze jonge vertakking is j.l. Zondag 10 Augustus gehouden geworden, zooals was aangekondigd in ons vorig nummer, in de zaal St. Joris, te Middelburg.

De eerste vergadering werd geopend 's morgens om 10 uur, met gebruikelijk gezang en gebed, waarna het Avondmaal aan de leden werd bediend door Ouderlingen J. J. Banks en Fred. J. Barlow. Pres. Jones sprak een woord van welkom tot al de aanwezigen, waarin hij uitdrukking gaf aan zijnen dank, dat, niettegenstaande de conferentie nog slechts enkele maanden bestaat, er toch reeds door den zegen des Heeren zoovele gunsten zijn verkregen, getuige het feit dat thans een voldoende aantal leden aanwezig is om inderdaad eene conferentie te kunnen houden.

De tweede spreker was Zendingspresident T. C. Hair, welke het een groot voorrecht achtte om met de Heiligen te kunnen vergaderen, en in het bijzonder legde hij den nadruk op den zegen die de Hollandsche menschen genieten, dat ze namelijk God mogen dienen volgens de ingeving van hun geweten, en zich in een land van volkomen godsdienstvrijheid bevinden.

Voorts werden de ambtenaren der Kerk en zending voorgesteld, en met algemeene stemmen ondersteund. Een verslag werd gelezen van het werk door de ouderlingen gedaan gedurende de laatst verloopen zes maanden.

Pres. Arthur Millemam was de volgende spreker. Zeer duidelijk werd door hem gewezen op de plichten der Heiligen, dat een ieder namelijk heeft beloofd zijnen naaste lief te zullen hebben als zich zelve, alsmede dat het noodig was voor elkeen om het woord van wijsheid te onderhouden.

Door Ouderling Alma De La Mare werd op schoone wijze een solo gezongen.

Pres. W. E. McCullough was thans de spreker. Door hem werd tot onderwerp gekozen, het opleggen der handen voor de gave des Heiligen Geestes, tot herstelling der zieken, en ter bevestiging in het priesterschap. Om in overeenstemming te leven met de beginselen die tot zaligheid kunnen leiden, werd voorts aangetoond dat het noodig is om de voorschriften van den Heiligen Geest na te komen.

In de morgenvergadering was Ouderling Hugh Woolley de laatste spreker. Door hem werd een oogenblik de aandacht gewijd aan de opstanding, en gezegd werd dat wij allen zullen opstaan, maar alleen om geoordeeld te worden naar hetgeen door ons gedaan is geworden, hetzij goed, hetzij kwaad. Tevens werd de nadruk gelegd op het feit dat wij niet allen tegelijk op zullen staan, alsmede dat het niet een

ieder geschonken zal zijn om voort te komen in de eerste opstanding. Alleen dan wanneer door ons wordt geleefd in overeenstemming met het licht door ons ontvangen, kunnen wij aanspraak maken op deze zegening.

Nadat de vergadering nogmaals een der schoone liederen Zions had gezongen, werd de samenkomst met dankzegging gesloten door Ouderling Ezra Edmann.

De avondvergadering, aanvangende om zeven uur, was redelijk wel bezocht. Na gezongen en gebeden te hebben, werd er een solo ten gehooore gebracht door Ouderling Richard B. West, secretaris der zending. Br. Dalebout van Dordrecht, mede aanwezig, gaf een sterk getuigenis van het evangelie.

Ouderling Edmann sprak over den vrijen wil aan elk schepsel gegeven om te beoefenen. Zoo wanneer de vrije wil van iemand wordt weggenomen, en hij wordt gedwongen dit of dat te doen, dan gaat zulks niet meer met liefde, maar draagt het werk ook inderdaad het teeken van dwang, en is het voor niemand tot eenig voordeel.

Een duet werd ten gehooore gebracht door Ouderlingen Fitzgerald en Jensen. Tevens was Ouderling Keith R. Jensen de volgende spreker, en door hem werd het onderwerp van autoriteit of Goddelijk gezag, behandeld. Eene vraag in het gemoed van vele menschen is het tot welke kerk zij zullen behooren. Het eerste daarom wat noodzakelijk is om te trachten gewaar te worden, is, welke van alle de kerken inderdaad Goddelijke opdracht heeft ontvangen. Duidelijk werden verder de redenen uiteengezet, waarom de kerk van Jezus Christus er aanspraak op vermeent te kunnen maken, dat deze Kerk eene door God ingestelde is.

Nadat er nogmaals een solo ten gehooore was gebracht door Ouderling De La Mare, was Pres. Hair de volgende spreker. Het Boek van Mormon was thans het onderwerp, en door duidelijke, en klaarblijkelijk geïnspireerde woorden, werd de Goddelijkheid van dit werk te voorschijn gebracht, aantoonende dat het even waar en heilig is als vele andere verslagen ons uit ouden tijd overgebleven, en beschreven in den Bijbel.

Pres. Jones drukte zijnen dank uit tot allen die de conferentie hadden bijgewoond, alsmede aan hen die hadden medegeholpen om van een en ander een waar succes te maken.

Tot slot werd de dankzegging uitgesproken door Ouderling Hugh R. Woolley.

Een aantal boeken werden verkocht, en tractaten uitgegeven, terwijl tevens een adres werd verkregen door de ouderlingen, om later in tijd een bezoek te komen brengen ter nadere verduidelijking van een en ander.

Maandag 11 Augustus werd tevens eene priestervergadering

gehouden, waar de geest des Heeren in ruime mate aanwezig was, en verschillende dingen werden besproken tot onderlinge opbouwning.

J. W. JONES, Conf. Pres.

DE ZUSTERS-HULPVEREENIGINGEN.

Op een van onzentwege gedaan verzoek omtrent een en ander inlichtingen betreffende het werk van de zustervergaderingen in de verschillende gemeenten der zending, ontvingen wij van sommigen der betrokken autoriteiten, de volgende brieven:

De Zustershulpvereeniging te Rotterdam.

Deze werd ongeveer 17 jaar geleden opgericht met een presidente, 2 raadgeefsters, een penningmeesteresse en een secretaresse als bestuursleden.

De zuster-leden der gemeente worden steeds aangespoord de vergaderingen te bezoeken. Zooveel doenlijk ontvangen de leden ééns per maand bezoek van 2 zusters, die daartoe aangesteld zijn (op 't oogenblik zijn er 6). De taak van deze zusters is gewoonlijk niet van de gemakkelijkste, daar zij er veel tijd voor moeten nemen en soms niet altijd even vriendelijk ontvangen worden. Bij haar bezoek onderzoeken zij tevens of er soms hulp noodig is of verzoeken om eene kleine bijdrage. (Men behoeft natuurlijk niet op dit bezoek te wachten, om iets te geven). De gevraagde goederen worden dadelijk of anders zoo spoedig mogelijk verstrekt. Deze worden gedurende één avond per week van 8—9½ uur vervaardigd. Ook wordt er dan goed vermeld uit die huisgezinnen, waar de vrouw ziek is of gestorven. In zulke huisgezinnen wordt zoo mogelijk ook hulp in de huishouding verstrekt. De geregelde opkomst der leden bedraagt 25 à 30 per week. Gedurende de maanden Maart, April en Mei van dit jaar is aan kleedingstukken voor f 24.— uitgegeven, terwijl aan die huisgezinnen, die vermeerderd waren, voor f 12.— aan eieren werd verstrekt. De uitgaven worden bestreden door de wekelijksche inzameling op de vergadering zelf, en de maandelijksche inkomsten der huisbezoeken. Gedurende de laatste 3 jaren is er aan 40 huisgezinnen een Kerstmaal gegeven. Het geld hiervoor werd verkregen door de inzameling van postzegels, zilverpapier, theelood enz., en ook door groo-tere giften die wel eens inkomen. Deze gelden worden bewaard op de Rijks-Postspaarbank.

De leden hebben eens per jaar een gezellig samenzijn. De kosten hiervoor worden gedragen door de leden zelf, door gedurende eenigen tijd iets ter zijde te leggen, en natuurlijk niet uit de kas.

De Presidente,

H. HONIG-BOS.

Den Haag, Juli 1913.

Waarde Broeders.

De zustervergadering heeft gedurende den korten tijd van haar bestaan alhier, zeer veel goeds gedaan, en heel wat medegeholpen tot opbouw en ondersteuning van de leden van onze in bloei verkeerende gemeente. Een van de stoffelijke blijken van haar werkzaamheid, is een prachtig nieuw avondmaals-stel, wat zij der gemeente ten geschenke gaf, en waarvoor wij haar, sprekende in naam van de vertakking, ten zeerste dankbaar zijn.

Namens de autoriteiten van de gemeente in den Haag, gevoelen wij het verlangen om de zusters alhier te danken voor haar geschenk, en ofschoon door ons natuurlijk al het werk door de zuster-hulpvereeniging ten zeerste op prijs wordt gesteld, vinden we dat toch door dergelijke daden, waar althans de mogelijkheid voor zoo iets bestaat, den band tuschen de hulp-organisaties en de gemeente vaster en vaster wordt gesnoerd.

Amsterdam, Juli 1913.

Waarde Broeders.

De zustervergadering alhier bevindt zich eenen uitstekenden toestand. De meesten van de leden stellen ten zeerste belang in het werk door hen ondernomen. In de vergaderingen worden onder het naai- en breiwerk door, door speciaal daarvoor aangestelde zusters, boeken gelezen, in het bijzonder belangrijk voor de jongere leden van de afdeeling. Bovendien wordt er geregeld gezorgd voor onderricht in de Schriften, en bewijst over het algemeen inderdaad de zusters-hulpvereeniging hier een uitstekend middel te zijn, om, — haar naam getrouw — der gemeente, en in het bijzonder de armen zoowel stoffelijk als geestelijk, met oprechte liefde en Christusgeest te ondersteunen.

Namens de organisatie,
FRANK F. PYOTT, gemeentepresident.

Groningen, Juli '13.

Waarde Broeders.

De eerste vergadering der zusters-hulpvereeniging vond alhier plaats op 14 Mei 1895. Met meer of minder succes is deze organisatie in stand gebleven tot op heden, en bevindt zij zich thans in zeer goeden toestand. Ongeveer 20 zusters komen wekelijks te zamen om mede te helpen, hoofdzakelijk door handenarbeid, om de armen te ondersteunen. Ook wordt het geestelijk deel, betrekking hebbende in het bijzonder op de jongere leden, niet vergeten. De leiding bevindt zich in zeer bekwame handen.

Wm. E. Mc. CULLOUGH,
Conf. pres.

Dordrecht, Juli '13.

Waarde Broeders.

De organisatie der Zustervergadering is op dit oogenblik in zeer voordeeligen toestand.

Wij gevoelen allen dat inderdaad een goed en groot werk gedaan wordt door de zusters. Benevens de stoffelijke arbeid, wordt door hen heel wat tijd besteed aan de geestelijke ontwikkeling. Op heden is de Paarl v. Gr. Waarde in studie genomen, en goede resultaten worden daarvan verwacht. Het ledenboek toont aan dat ongeveer 80% van de vrouwelijke leden van onze vertakking eveneens lid zijn van de zusters-vereeninging, en verreweg de meesten zijn steeds aanwezig in de vergaderingen die elken Dinsdag worden gehouden.

De vertakkingspresident.

Het bijzondere doel van dit ons aanschrijven naar de onderscheiden vertakkingen omtrent inlichtingen aangaande deze organisatie was wel, om onze lezers op de hoogte te stellen van het belangrijke van het werk, naar voren gebracht door onze dusdanige instelling, en met den meesten nadruk er op te wijzen, dat overal waar mogelijk, pogingen zouden worden aangewend, om, met het oog op het vele nut, teweeggebracht door in goede richting gehouden zustervergaderingen, deze instellingen dienden te worden opgericht.

REDACTIE.

VERPLAATST.

Ouderling Richard B. West is verplaatst van de Arnhemsche conferentie, en aangesteld om als Zendings-secretaris te werken in het hoofdkantoor te Rotterdam.

Ouderling Leland v. Orden is verplaatst van de Amsterdamsche naar de Rotterdamsche Conferentie.

INHOUD.

Geestelijke Gezondheid	Blz. 245	Verlag der Antwerpsche	
De vorst des vredes	„ 248	Conferentie	„ 256
Volgt mij na	„ 249	De Zuster-Hulp-	
Bij het ontslag van pres.		vereeningingen	„ 258
Eardley	„ 253	Verplaatst	„ 260
Brieven uit Zoutmeerstad	„ 255		

Uitgegeven door de Ned.-Belg. Zending, Crooswijkschesingel 7B.
Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50.
Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent